NASSAUNIEUWS

JUNI 2026

Liefde overwint alles

In NassauNieuws nummer 18 was al te lezen dat de Nassaus ook vaak lentekriebels hadden. We hebben toen een aantal bastaardkinderen aan je voorgesteld en dit keer gaan we een daarvan eens wat nader volgen: Alexis van Nassau-Corroy.

Graaf Hendrik III van Nassau had voor en tijdens zijn huwelijk met zijn eerste vrouw Françoise van Savoye een relatie met Elisabeth Claire van Rosenbach en later Marie de Reval. Met Elisabeth kreeg hij Alexis en Elisabeth. De nakomeling bij Marie was Lodewijk Philips.

Elisabeth Claire van Rosenbach was de dochter van de gouverneur van het kasteel van Vianden dat sinds 1417 in het bezit was van de Nassaus. Zij en Hendrik hadden een jarenlange relatie, maar omdat Elisabeth van lage adel was, zag Hendrik zich om politieke en financiële redenen genoodzaakt om beter met een vrouw van een rijke en invloedrijke adellijke familie te trouwen en dus niet met Elisabeth, maar in 1503 met Françoise.
In 1511 wordt Alexis van Nassau-Corroy geboren; zijn geboorteplaats is onbekend. Zoals het destijds ging in die kringen, werd een bastaardkind niet aan zijn of haar lot overgelaten, maar kreeg een gedegen opvoeding en kon gebruik maken van de relaties van vader. Samen met zijn zus Elisabeth (1510-1550) en hun halfbroer René werden zij opgevoed aan het hof in Breda.
Door Hendrik III en zijn tweede echtgenote Claudia van Chalon werden Alexis en Elisabeth beschouwd en behandeld als zijnde familie. Claudia had zelfs in haar testament laten optekenen dat beiden jaarlijks recht zouden hebben op een rente van 500 pond. Mencia de Mendoza schonk bij haar huwelijk met Hendrik III aan Elisabeth 400 Rijnsguldens per jaar!

Terug naar Alexis. Hij werd page en kamerheer van keizer Karel V. Niet gek, want de Nassaus hadden al heel lang een nauwe band met de Habsburgers en Bourgondiërs. Later, toen de plaats uiteindelijk toch in keizerlijke handen kwam, werd Alexis gouverneur van Mézières (Fr).
In 1540, wanneer René van Chalon trouwt met Anna van Lotharingen, schenkt hij zijn halfbroer Alexis de heerlijkheid Corroy-le-Château en Frasne en Chenemont.

Maar René doet méér: hij arrangeert een huwelijk tussen Alexis en Wilhelmina van Bronckhorst (1526-1601). Zij is de dochter van Andries van Bronckhorst. Het paar trouwt op 19 maart 1542 en vestigt zich in Corroy. Na de inname en plundering door de Gelderse krijgsheer Maarten van Rossum in 1544, vertrekt het stel naar Breda. Andries had voor hun in de Catharinastraat 18 een huis gekocht.

Zus Elisabeth trouwt in 1531 met Jan VIII van Renesse tot Elderen.

In 1545, enige tijd na de dood van René van Chalon, wordt Alexis door Karel V gewettigd. Hij is vanaf nu bastaard-af.

Vervolgens krijgen Alexis en Wilhelmina drie kinderen:

- René van Nassau-Corroy (1545-1612) die later onderbevelhebber zal worden van Alexander Farnese, hertog van Parma en landvoogd van de Nederlanden.
- Geertruida van Nassau-Corroy (1546-1597).
- Andrée / Andrea van Nassau-Corroy (1548-1622).

En als echte Nassau had Alexis natuurlijk ook een bastaardzoon 'Philippe Corou'.

Op 28 september 1550 sterft Alexis in Corroy-le-Château en wordt begraven in de kerk van Corroy. Waarschijnlijk is dat de Sint Lambertuskerk, gebouwd in de 13e eeuw.

Alexis was de stamvader van het geslacht Nassau-Corroy, dat in 1832 in vrouwelijke lijn uitsterft. Nazaten zijn echter nog steeds in het bezit van het kasteel in Corroy-le-Château.

Dit middeleeuwse kasteel ligt in het dorp Corroy-le-Château, nabij Gembloux, in de provincie Namen, België. Oorspronkelijk gebouwd rond 1247 door (waarschijnlijk) Filips I van Vianden, is het kasteel een van de best bewaarde middeleeuwse gebouwen in België, met gigantische ronde torens en een gracht. In een tweede fase, kort na 1268, bouwde hij rond de donjon een polygonale ringmuur met ronde hoektorens, een poortcomplex en een kapel. Zo ontstond een kasteel naar Frans model, misschien zelfs geïnspireerd op het Louvre, waarbij kan worden aangestipt dat Filips van Vianden zowel van vaders- als van moederszijde een neef van koning Filips II van Frankrijk was.

Nadat Maarten van Rossum was uitgeraasd, nam Wilhelmina van Bronckhorst in 1559-1560 het voortouw tot herstelwerkzaamheden. Wanneer Amalie Constance Marie gravin van Nassau-Corroy in 1803 trouwt met markies Gillion de Trazegnies d'Ittre kwam het kasteel in handen van de familie de Trazegnies. Nadat markies Jean in 1982 overlijdt, behield zijn weduwe het vruchtgebruik, maar ontstond er onenigheid tussen hun drie kinderen. Na lange procedures werd het kasteel tijdens een openbare veiling in 2008 verkocht aan kunstenaar Delvoye die er een museum in wilde vestigen. Maar zover kwam het niet: markies Olivier de Trazegnies nam na de verkoop contact op met Delvoye en deed een tegenbod. Via een vennootschap kocht hij het kasteel terug van Delvoye en de aandelen in de vennootschap schonk hij in 2010 aan de Koninklijke Vereniging der Historische Woonsteden en Tuinen van België.[8][9]

Markies Olivier de Trazegnies bewoont het nog steeds en heeft van het kasteel een centrum gemaakt voor culturele activiteiten, seminaries enzovoort.

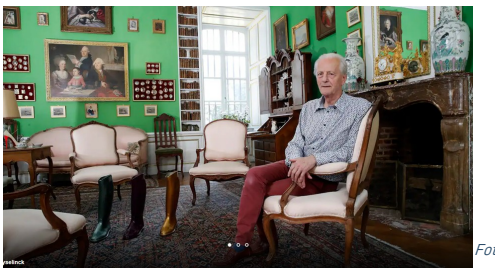

Foto: Kristof Ghyselinck

Bronvermelding: Wikipedia, Corroy-le-chateau.be, DCJ Mijnssen (Oranjeboom 1950), Archives.wallonie.be en Gerald Dalinghaus